

Wydział Komunikacji Społecznej Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie

Informator

ISSN 2082-7601

KONTAKT Z CZYTELNIKAMI: b.przyborowska@warminsko-mazurska.policja.gov.pl

Nadinsp. Józef Gdański Komendant Wojewódzkiej Policji w Olsztynie oraz Jacek Protas Marszałek Województwa podpisali 30 marca 2012 roku w Urzędzie Marszałkowskim w Olsztynie porozumienie o dofinansowaniu rewitalizacji prawie 100-letniej hali sportowej przy ul. Pstrowskiego w Olsztynie. Na ten cel z Regionalnego Programu Operacyjnego Warmia i Mazury 2007- 2013 Komenda Wojewódzka Policji w Olsztynie otrzyma prawie 1,3 mln złotych.

Hala sportowa do remontu

Rewitalizacja hali rozpocznie się jeszcze w tym roku i zgodnie z podpisanym porozumieniem powinna być zakończona do końca 2013 roku. W odnowionej i zmodernizowanej hali znajdują się m.in. dwie siłownie, sala do ćwiczeń sztuk walki, boiska do siatkówki, koszykówki i piłki ręcznej, dwie sauny, prysznice i sanitariaty. Z uwagi na historyczny charakter rewitalizacja obiektu odbywać się będzie zgodnie w wytycznymi konserwatora zabytków.

Wśród przewidzianych zadań znajduje się również naprawa dachu, odnowienie elewacji oraz prace termomodernizacyjne budynku, które zostaną sfinansowane ze środków Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013.

POLICJANCY UCZCILI ROCZNICĘ ZBRODNI KATYŃSKIEJ

Komendant Wojewódzki Policji w Olsztynie wspólnie z policjantami, w obecności rodziny asp. Konstantego Wolskiego złożył kwiaty i zapalił znicz pod tablicą upamiętniającą tragiczną śmierć przedwojennego policjanta, który zginął z rąk NKWD w kwietniu 1940 roku.

W piątek 13 kwietnia 2012 roku o godzinie 9.00 przy tablicy upamiętniającej tragiczną śmierć przedwojennego policjanta asp. Konstantego Wolskiego złożono kwiaty i zapalono znicz w hołdzie ofiar katyńskich.

W uroczystości oprócz Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie nadinsp. Józefa Gdańskiego udział wzięli przedstawiciele lokalnych władz samorządowych, Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego płk dypl. Andrzej Szczolek, Komendant Straży Miejskiej w Olsztynie Józef Kłosek oraz Piotr Rafalski z rodziną - przedstawiciele rodziny zamordowanego asp. Konstantego Wolskiego.

Konstanty Wolski

służył w przedwojennej Policji Państwowej na terenie powiatu kartuskiego. Ostatnim miejscem służby była jednostka Policji w Jabłonowie Pomorskim.

Rodzina przez wiele lat myślała, że zginął z rąk Niemców - nie wrócił bowiem z ostatniego zadania służbowego, jakim było konwojowanie grupy

Niemców z terenu powiatu brodnickiego na wschodnie rubieże Polski.

O tym, że przedwojenny policjant zginął z rąk NKWD-zistów rodzina dowiedziała się dopiero w latach 80., kiedy opublikowano „Listę katyńską”.

Wcześniejsze pisma kierowane przez rodzinę Konstantego Wolskiego m.in. do Czerwonego Krzyża pozostawały bez odpowiedzi.

Oficjalne zaświadczenie o przebywaniu policjanta w obozie dla jeńców wojennych w Ostaszku rodzina otrzymała dopiero we wrześniu 1996r.

- „W odpowiedzi na zgłoszenie w sprawie uzyskania zaświadczenia potwierdzającego śmierć w obozie w Ostaszku ojca Konstantego Ludwika Wolskiego ur.20.IV.1891r. Radoszki s. Piotra i Aniel i zd. Nowickiej, przekazujemy posiadane informacje:

Wolski Konstanty ur.1891r. s. Piotra, przebywający w obozie dla jeńców wojennych w Ostaszku, figuruje na wykazie nr 020/I sporządzonym przez NKWD w Moskwie w dniu 9.IV.1940r. /str.104 poz.68/ z poleceniem przekazania do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej obł.

Nr akt sprawy: 2293

Należy przyjąć, że Konstanty Ludwik Wolski został zamordowany w 1940r. Kierownik Biura Informacji i Poszukiwań - Elżbieta Rejfl”.

We wrześniu 1999 roku rodzina przedwojennego policjanta otrzymała pismo z Centralnego Archiwum MSWiA, w którym Anna Lasek z Wydziału ds. Dokumentacji Administracji Rządowej napisała:

„**Konstanty Ludwik Wolski był jeńcem obozu w Ostaszku, został zamordowany w Twerze przez NKWD i pogrzebany w lesie opodal wsi Miednoje wśród pozostałych 6311 funkcjonariuszy resortu spraw wewnętrznych II Rzeczypospolitej”.**

Elbląg 2012 r. - Uroczyste pożegnanie mł. insp. Doroty Macoch

Olsztyn, 2 kwietnia 2012 r. - uroczyste rozpoczęcie pracy na stanowisku Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Olsztynie

**Mł. insp. Dorota Macoch
z dniem 2 kwietnia 2012 r.
objęła stanowisko
Zastępcy Komendanta
Miejskiego Policji
w Olsztynie
i odpowiada
za pracę
pionu kryminalnego**

Kobieta sukcesu

- Pani Komendant, jakie wrażenia towarzyszyły Pani w pierwszym dniu pracy na stanowisku Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Olsztynie?

- Początkowo były obawy, niepewność - bo to jednak nowa jednostka. Niby Policja ta sama, ale wiadomo, nowe zwyczaje, inny sposób pracy. I tego wszystkiego będę musiała się nauczyć, ale myślę, że wszystko będzie dobrze.

- Pierwsza odprawa służbowa już za Panią.

- Tak, pierwsza odprawa odbyła się dziś rano (2 kwietnia 2012r.). Spotkałam się już z naczelnikami. Teraz zaczynam chodzić do poszczególnych wydziałów, poznawać zakres ich działania, obowiązków. Chciałabym poznać policjantów – oczywiście to nastąpi z biegiem czasu, bo policjantów jest dużo, ale chciałabym ich poznać i chciałabym, aby oni poznali również mnie, żeby wiedzieli kim jestem.

- Wszyscy znają Panią jako Rzecznika Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie, później była praca w CBS, ostatnie cztery lata spędziła Pani w Elblągu, pełniąc funkcję Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Elblągu, nadzorując pion kryminalny. A jak wyglądały początki służby w Policji?

- Początki były prozaiczne. Zaczynałam służbę w Olsztynie w Komisariacie II przy ul. Barcza - którego już nie ma - jako zwykły posterunkowy w Sekcji dochodzeniowo-śledczej. Po czterech latach przeszłam do ówczesnej Komendy Rejonowej Policji w Olsztynie, właśnie tutaj przy ulicy Partyzantów, gdzie również pracowałam w Referacie dochodzeniowo-śledczym – najpierw w sekcji samochodowej, a później przeciwko życiu i zdrowiu. Potem przez dwa lata byłam rzecznikiem prasowym, następnie przez dziewięć lat pracowałam w Centralnym Biurze Śledczym, i przez ostatnie cztery lata służyłam na stanowisku Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Elblągu.

- Jak wspomina Pani pracę na ostatnio zajmowanym stanowisku? Z czego jest Pani dumna, co udało się Pani zrealizować?

- Początki pracy w KMP w Elblągu były bardzo trudne. Miałam szczęście trafić na wspaniałych ludzi i mam nadzieję, że w Olsztynie będzie podobnie.

Tu muszę wspomnieć o Komendancie Miejskim Policji w Elblągu Marku Osiku, który jest wspaniałym człowiekiem, bardzo mądrym, który bardzo wiele mnie nauczył, podzielił się ze mną swoją wiedzą i doświadczeniem. Jestem dumna, że razem z Komendantem i jego drugim zastępcą stworzyliśmy wspaniałą atmosferę pracy, do której się szło z radością i uśmiechem, pomimo, że praca była bardzo ciężka, było bardzo dużo obowiązków, spotykaliśmy się z różnymi problemami i nie chodzi tu tylko o problemy z przestępczością, ale również o problemy ludzkie.

Relacje między kierownictwem średniego szczebla, między policjantami były wspaniałe i z tego jestem dumna. Mam nadzieję, że w Olsztynie też uda mi się taką atmosferę stworzyć.

- Gdy zmienia się komendant, zastępca, pojawiają się pytania policjantów - kim będzie ten nowy? Czego mogą się spodziewać policjanci i pracownicy cywilni po nowym Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Olsztynie?

- Ja jestem osobą wymagającą. Wymagam dużo od siebie i wymagam od policjantów. Przede wszystkim wymagam pracowitości – nie takiej po godzinach, bo wystarczy osiem godzin dobrej pracy, chociaż mam świadomość, że są pionory, gdzie trzeba pracować więcej i w różnych porach dnia. Wymagam dobrej pracy, lojalności i szczerości. Jeżeli te trzy cechy będą zachowane, to nie ma mowy, żeby współpraca się źle układała.

- Praca na stanowisku Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Olsztynie, to dla Pani kolejny awans - zarządzanie większą liczbą policjantów, odpowiedzialność za większy teren niż w Elblągu.

- Awans, ale również wyzwanie, tym bardziej, że pochodzę z tego miasta, tu są moi znajomi, rodzina, tu są koledzy i koleżanki, którzy będą mi wypominać przy każdej okazji, gdy coś pójdzie nie tak. Tu czuję o wiele większą odpowiedzialność.

- Przeciera Pani szlaki kobietom w Policji – pierwsza kobieta na stanowisku rzecznika prasowego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie, pierwsza kobieta w garnizonie warmińsko-mazurskim na stanowisku Zastępcy KMP w Elblągu

i obecnie pierwsza kobieta w historii olsztyńskiej Policji na stanowisku Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Olsztynie.

- Tak jakoś wyszło. Wszystko to było dziełem przypadku.

- Czy na pewno?

- Chyba tak. Pamiętam jak było z rzecznikiem prasowym

Komendanta Wojewódzkiego – dowiedziałam się z gazety, że akurat zwolnił się etat rzecznika, i zastanawiałam się, jak by to było fajnie być rzecznikiem. Kolega zza biurka powiedział – słuchaj, idź i spróbuj. Poszłam, spróbowałam i udało się.

- Myślę, że to nie przypadek, tylko umiejętność wykorzystania sprzyjających okoliczności. Nie każdy to potrafi.

- Ja większość decyzji podejmuję bardzo szybko i być może to jest dobre. Jest takie powiedzenie, że pierwsza myśl się liczy.

I tak właśnie było z rzecznikiem, później z propozycją pracy w CBS i podobna sytuacja była z propozycją stanowiska Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Elblągu, którą przedstawił mi ówczesny Komendant Wojewódzki Policji w Olsztynie nadinsp. Krzysztof Starończak. Ja tę propozycję przyjąłem, a przecież na początku nie wiedziałam, czym jest kierowanie tak dużą jednostką - tam było 400 etatów. Ale podjęłam wyzwanie i chyba podołałam.

- Nadzoruje Pani pion kryminalny, który kojarzy się z męską dominacją.

-Tu płeć nie ma znaczenia, chociaż wiem, że mężczyznom trudniej przekonać się do „rządów” kobiety. Z doświadczenia jednak wiem, że tak naprawdę ważne jest to, jak ktoś kieruje daną grupą osób, czy daną komórką organizacyjną, jakie podejmuje decyzje. Policja już dawno przestała być typowo męskim zawodem. Jest dużo kobiet na stanowiskach naczelników.

Tak naprawdę, to ja do tej pory nie zdawałam sobie sprawy, że jestem pierwszą kobietą na stanowisku Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji. To miłe. Cieszę się z tego.

- Jakie cele postawiła sobie Pani w związku objęciem nowego stanowiska pracy? Co by Pani chciała osiągnąć?

- Na pewno, aby Komenda Miejska Policji w Olsztynie osiągała najlepsze wyniki pod względem wykrywalności, i aby mieszkańcy odbierali olsztyńską Policję bardzo pozytywnie, aby byli zadowoleni z obsługi, czuli się bezpiecznie, a także, aby było jak najmniej skarg na policjantów.

- Po czterech latach spędzonych w Elblągu wróciła Pani do Olsztyna. Jak rodzina zareagowała na Pani powrót?

- Wszyscy się cieszymy, ale musimy się na nowo uczyć życia razem. Pamiętam, że jak wyjechałam do Elbląga, to przez pierwsze pół roku uczyliśmy się żyć oddzielnie. Po czterech latach przyszedł czas na naukę życia razem. Jest naprawdę fajnie. Wreszcie możemy sobie gdzieś wyjść, porozmawiać – jestem u siebie. Nie muszę się spręzać, aby coś zrobić w weekend, bo w poniedziałek trzeba jechać do Elbląga.

- Czego możemy Pani życzyć w związku z objęciem stanowiska Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Olsztynie?

- Powodzenia, aby moje cele zostały zrealizowane, a przede wszystkim, abym zdobyła zaufanie tych policjantów, z którymi będę pracowała.

Rozmawiała Bożena Przyborowska

(Rozmowa została przeprowadzona 2 kwietnia 2012 roku - w pierwszym dniu pracy mł. insp. Doroty Macoch na stanowisku Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Olsztynie)

Poszukiwany ENA zatrzymany na terenie Danii

Policjanci zatrzymali 27-letniego mieszkańca Olsztyna poszukiwanego sześcioma listami gończymi i Europejskim Nakazem Aresztowania za szereg przestępstw, w tym rozboje, uszkodzenia ciała i mienia. Mężczyzna został zatrzymany dzięki współpracy policjantów z Zespołu Poszukiwań Celowych Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie z policją duńską prowadzonej za pośrednictwem Biura Współpracy Międzynarodowej Policji KGP.

27-letni Jacek S. był poszukiwany od października 2009 roku. Sad Rejonowy w Olsztynie oraz Prokuratura Południe wydała za nim 6 listów gończych. Mężczyzna poszukiwany był również Europejskim Nakazem Aresztowania. Na koncie 27-lątka są między innymi wtargnięcia do domów, rozboje, uszkodzenia ciała, mienia oraz znieważenie funkcjonariusza publicznego, a także wyrok za posiadanie narkotyków. Policjanci z Zespołu Poszukiwań Celowych z Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie ustalili, że mężczyzna ukrywa się poza grani-

cami Polski. Został zatrzymany pod koniec marca na terenie Danii. Po przewiezieniu do kraju trafił do Aresztu Śledczego. Za przestępczą działalność ma do odbycia karę kilku lat pozbawienia wolności.

Policjanci z Zespołu Poszukiwań Celowych KWP w Olsztynie wspierani przez funkcjonariuszy z Katowic zatrzymali 38-letniego Krzysztofa R., który od roku ukrywał się przed wymiarem sprawiedliwości.

Mężczyzna ma na swoim koncie liczne rozboje i wymuszenie, których miał dokonywać na terenie całej Polski.

Krzysztof R. poszukiwany był od roku, kiedy Sąd Rejonowy w Katowicach wydał za mężczyznę list gończy. 38-latek podejrzany jest o popełnienie szeregu przestępstw, których miał dokonać na terenie całej Polski. Z uwagi na to, że poszukiwany był mieszkańcem gminy Nidzica,

sprawę do prowadzenia otrzymali policjanci z Zespołu Poszukiwań Celowych Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie.

Funkcjonariusze zbierali szczegółowe informacje dotyczące Krzysztofa R., typowali i obserwowali miejsca, w których mógł się on ukryć.

Trop doprowadził ich do Katowic. Tam na jednej z ulic policjanci z katowickiego Zespołu Poszukiwań Celowych zatrzymali mężczyznę. Mieszkaniec Warmii i Mazur nie stawiał oporu, został przewieziony do Aresztu Śledczego w Katowicach.

POLSKIE BADANIE PRZESTĘPCZOŚCI

Polskie Badanie Przystępczości (PBP) zostało przeprowadzone w dniach 27 stycznia – 23 lutego 2012 r. na zlecenie KGP. Badanie dotyczyło oceny pracy policjantów i skuteczności Policji w walce z przestępczością oraz lęku przed przestępczością. Tak jak w latach poprzednich w badaniu wzięło udział 17 000 Polaków powyżej piętnastego roku życia, po 1000 respondentów z każdego województwa.

Wylosowanie próby, przeprowadzenie badania i statystyczne opracowanie danych Komenda Główna Policji Zleciła niezależnym firmom badawczym.

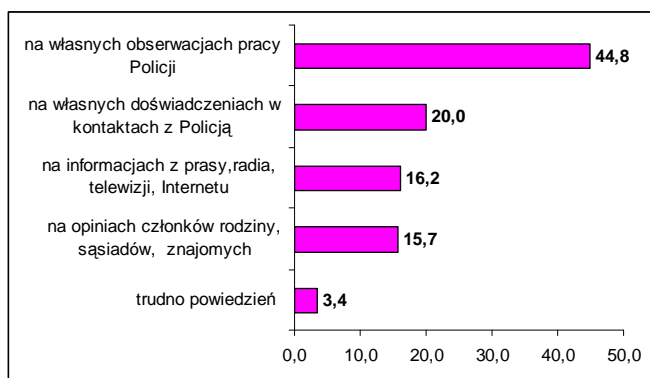
Wszystkie pytania zawarte w kwestionariuszu badania były zastosowane w tym samym brzmieniu w każdej edycji badania. Chcemy zapoznać Państwa z tymi badaniami.

OPRACOWAŁA BARBARA NIEWIERO

OCENA SKUTECZNOŚCI POLICJI I PRACY POLICJANTÓW

Polaków poproszono, aby podali źródła na podstawie oceniają pracę Policji. Z badań wynika że głównym źródłem są ich własne obserwacje (wskazuje na nie niemal połowa badanych), a następnym są własne doświadczenia w kontaktach z Policją. Informacje ze środków masowego przekazu są na trzeciej pozycji – wskazuje na to 16,2% badanych.

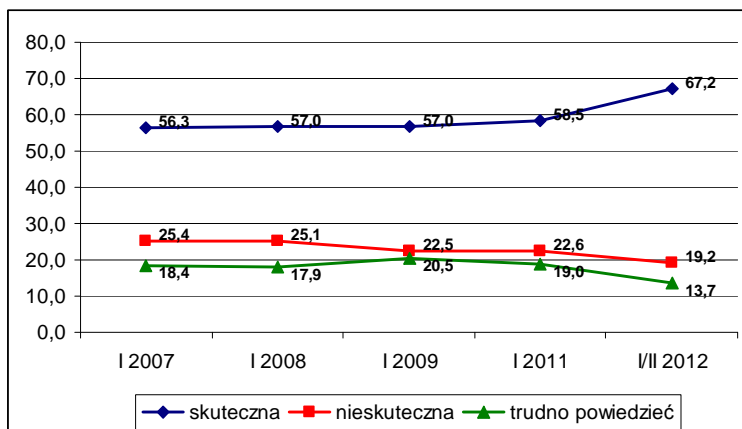
Wykres 1. Na czym przede wszystkim Polacy opierają swoją ocenę pracy Policji (w %)

Respondenci oceniali skuteczność Policji w walce z przestępczością w okolicy swojego miejsca zamieszkania.

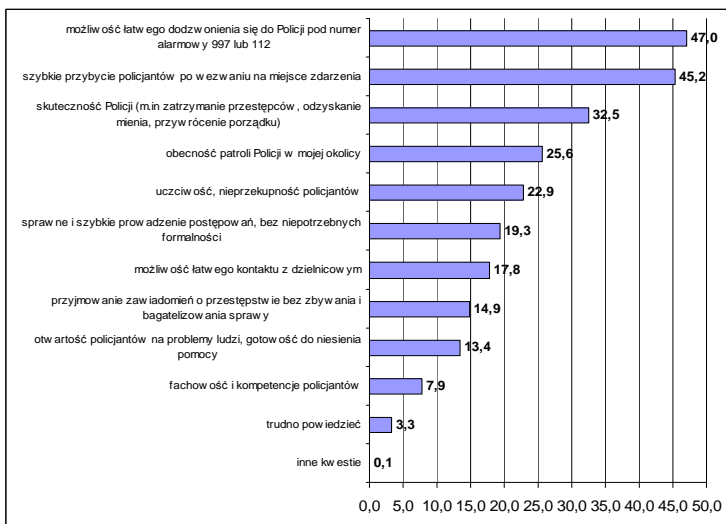
W porównaniu z poprzednimi edycjami wynika, że Polacy oceniają ją coraz lepiej - 67,2% ocenia skutecznie. Odmienne deklaracje składa 19,2%, a nie ma zdania na ten temat 13,7% respondentów.

Wykres 2. Skuteczność Policji w walce z przestępczością (od I 2007 do I/II 2012r. w %)

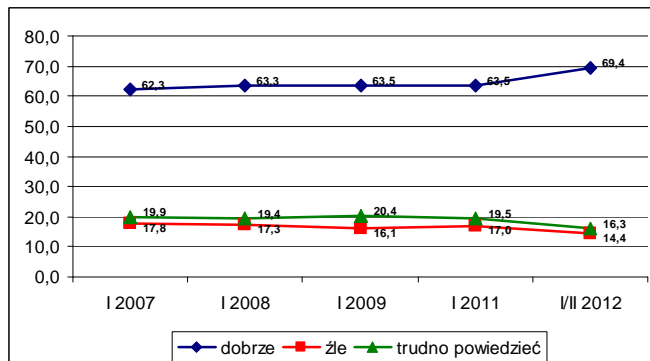
Wyniki badania wskazują, że najważniejsza jest możliwość dodzwonienia się do Policji oraz jej szybkie przybycie na miejsce zdarzenia – w ten sposób odpowiadało odpowiednio 47,0% i 45,2% wskazań. Na kolejnej pozycji znajduje się skuteczność Policji (m.in. zatrzymanie przestępców, odzyskanie mienia, przywrócenie porządku – 32,5%). Dość liczna grupa badanych do najważniejszych kwestii związanych z pracą Policji zalicza: obecność patroli w pobliżu swojego miejsca zamieszkania (25,6%) oraz uczciwość, nieprzekupność policjantów (22,9%).

Wykres 3. Najważniejsze kwestie związane z pracą Policji (w %)

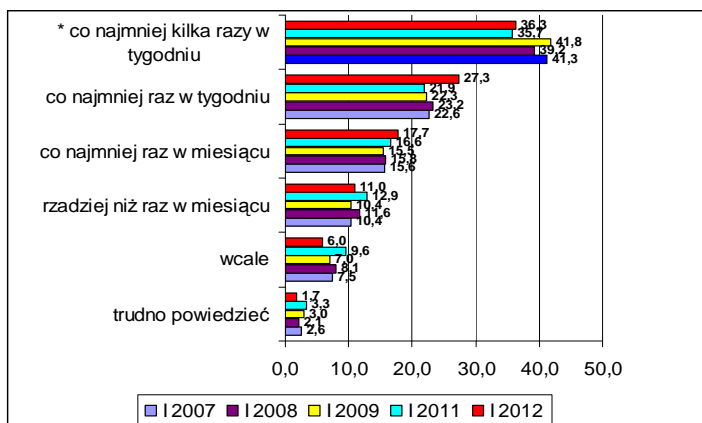
Mieszkańców Polski poproszono również o ocenę pracy policjantów pełniących służbę w okolicy ich miejsca zamieszkania. Większość (69,4%) - ocenia ją dobrze, 14,4% wystawia oceny negatywne, a nieznacznie wyższy odsetek badanych (16,3%) nie ma na ten temat zdania.

Wykres 4. Ocena pracy policjantów pełniących służbę w okolicy miejsca zamieszkania (od I 2007 do I/II 2012r. w %)

Piesze lub zmotoryzowane patrole Policji pojawiają się w pobliżu miejsca zamieszkania respondentów co najmniej kilka razy w tygodniu tak twierdzi (36,3%). Ponad jedna czwarta Polaków (27,3%) widuje policjantów co najmniej raz w tygodniu. (17,7%) ankietowanych wskazuje na widywanie patroli co najmniej raz w miesiącu, a (11%) widuje je rzadziej niż raz w miesiącu. Natomiast 6,0% wcale nie widuje patroli policyjnych i jest to najniższy odsetek wskazań porównaniu do wcześniejszych badań (wykres 5).

Wykres 5. Częstość widywanych pieszych lub zmotoryzowanych patroli policyjnych w pobliżu swego miejsca zamieszkania (od I 2007 do I/II 2012 w %)

*Kategoria „co najmniej kilka razy w tygodniu” zawiera zsumowane odsetki wskazań na odpowiedzi „codziennie” oraz „kilka razy w tygodniu”.

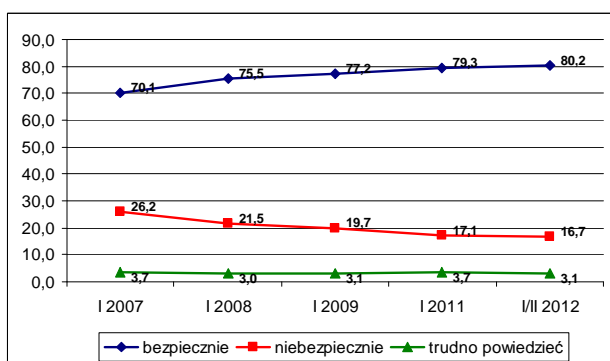
LEK PRZED PRZESTĘPCZOŚCIĄ

Zapytano Polaków również o to, czy czują się bezpiecznie podczas spacerów po zmroku w swojej okolicy.

Większość 80,2% przyznaje, że czuje się bezpiecznie.

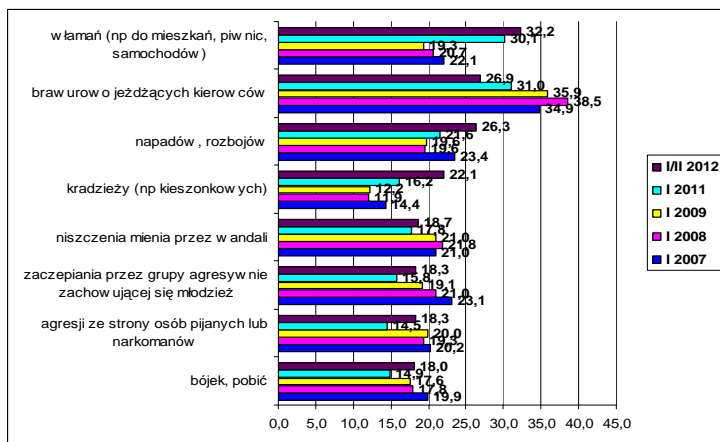
Sukcesywnie wzrasta odsetek wskazań na poczucie bezpieczeństwa po zmroku, przy jednoczesnym spadku liczby osób, które wieczorem nie czują się bezpiecznie w swojej okolicy.

Wykres 6. Poczucie bezpieczeństwa podczas spacerów po zmroku (od I 2007 do III 2012 r. w %)

Badanym przedstawiono listę zagrożeń i o wskazanie tych, których obawiają się najbardziej w pobliżu swojego miejsca zamieszkania (maksymalnie trzech). Największym zagrożeniem dla Polaków są włamania - wskazuje (32,2%). Ponad 1/4 ankietowanych obawia się brawurowo jeżdżących kierowców (26,9%) oraz napadów, rozbojów (26,3%), a (22,1%) – kradzieży (np. kieszonkowych).

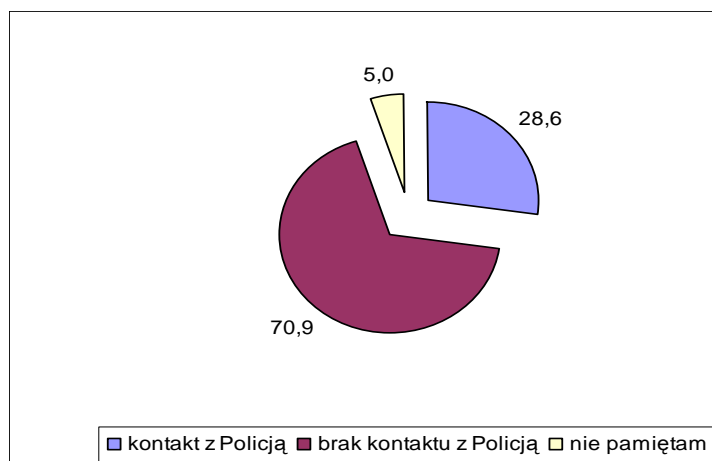
7. Zagrożenia, których najbardziej obawiają się Polacy w pobliżu swego miejsca zamieszkania (od I 2007 do III 2012r. w %)

KONTAKT Z POLICJĄ

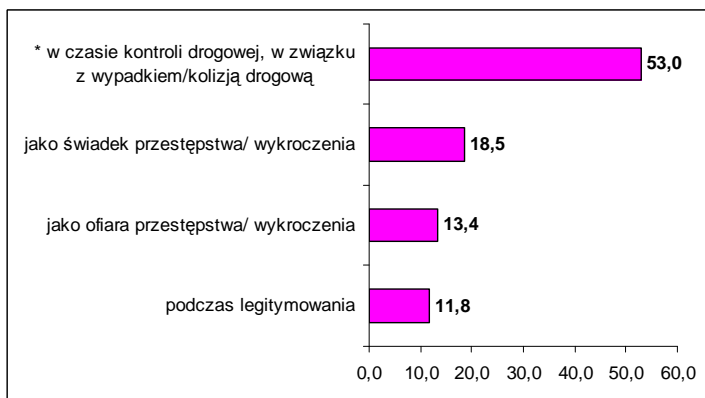
Większość ankietowanych (70,9%) w ciągu ostatniego roku nie miała kontaktu z Policją. Osobisty kontakt z Policją miała jedna czwarta Polaków (28,6%)

Wykres 8. Ile osób w ciągu ostatniego roku miało kontakt z Policją N=17000

Osobisty kontakt z Policją miało 4859 osób, kontakty te dotyczyły przede wszystkim policjantów ruchu drogowego (podczas kontroli drogowej lub w związku z wypadkiem/kolizją), ale też wtedy, gdy badany występował w charakterze świadka, bądź ofiary przestępstwa/wykroczenia, gdy był legitymowany lub miał inny kontakt z Policją (np. składał skargę/wniosek, załatwiał zezwolenia/zaświadczenia).

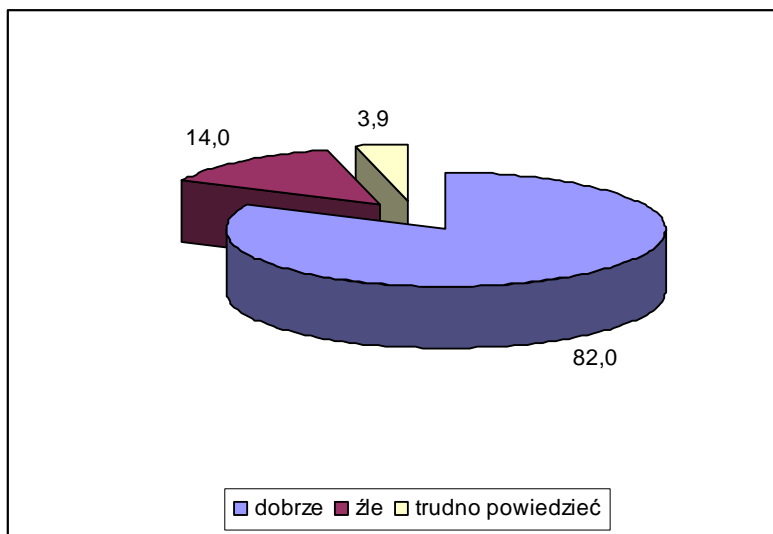
Wykres 9. Czego dotyczyły kontakty z Policją w ciągu ostatniego roku? (odpowiedzi twierdzące) N=4859 (I/II 2012)

* Kategoria „w czasie kontroli drogowej, w związku z wypadkiem/kolizją drogową” zawiera zsumowane odsetki wskazań na odpowiedź „w czasie kontroli drogowej” (42,7%) oraz „w związku z wypadkiem, kolizją drogową” (10,3%).

Osoby, które zadeklarowały osobiste kontakty z Policją poproszono o ocenę tych kontaktów. Zdecydowana większość Polaków (82,0%) ocenia je pozytywnie. Negatywne doświadczenia miał co siódmy respondent (14,0%).

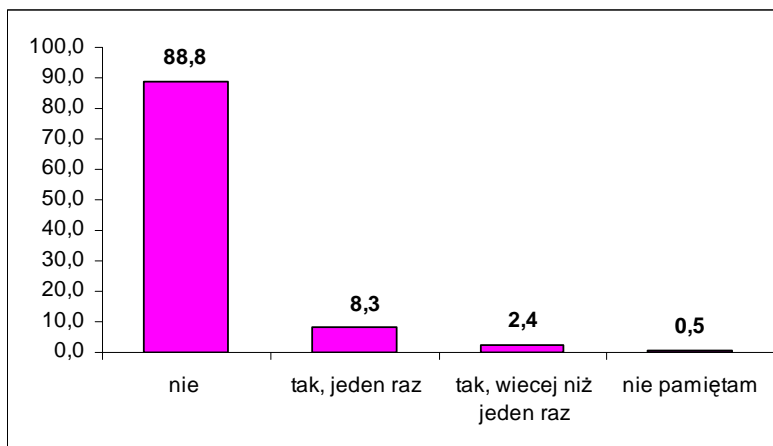
Wykres 10. Jak ogólnie oceniają Polacy kontakt z Policją? N=4859 (I/II 2012)

ZGŁOSZENIE PROŚBY O INTERWENCJĘ

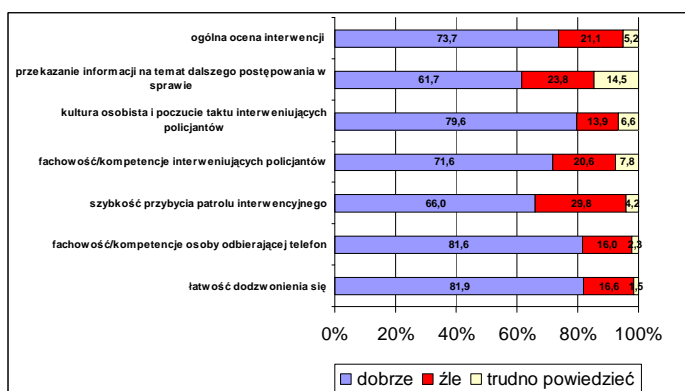
Zdecydowana większość ankietowanych (88,8%) w ciągu ostatniego roku nie zgłaszała próby o interwencję, a (10,7%) zadzwoniła pod numer alarmowy (8,3% - jeden raz, a 2,4% - więcej niż raz) ilustruje wykres 11.

Wykres 11. Czy w ostatnim roku Polacy zgłaszali prośbę o interwencję na telefon alarmowy 997, 112 lub inny numer alarmowy N=17000 (I/II 2012)

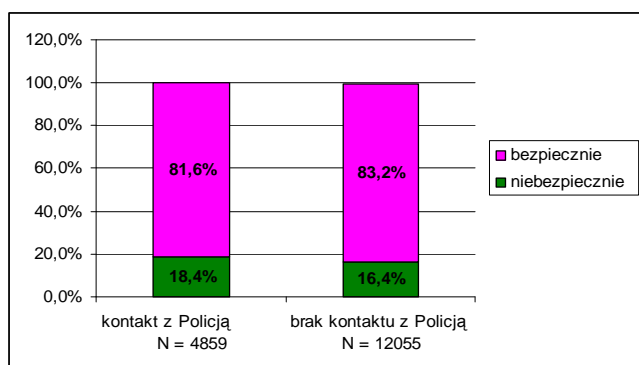
Do osób, które w ciągu ostatniego roku zgłaszały prośbę o interwencję skierowano pytanie o ocenę tej interwencji – od możliwości dodzwonienia się, poprzez fachowość policjantów przyjmujących zgłoszenie oraz załatwiających interwencję, po przekazanie informacji na temat dalszego postępowania w sprawie. Ocena ogólna interwencji, jak też jej poszczególnych elementów jest wysoka. Całą interwencję dobrze ocenia 73,7% badanych.

Wykres 12. Ocena elementów interwencji Policji w zgłoszonej sprawie. (I/II 2012)

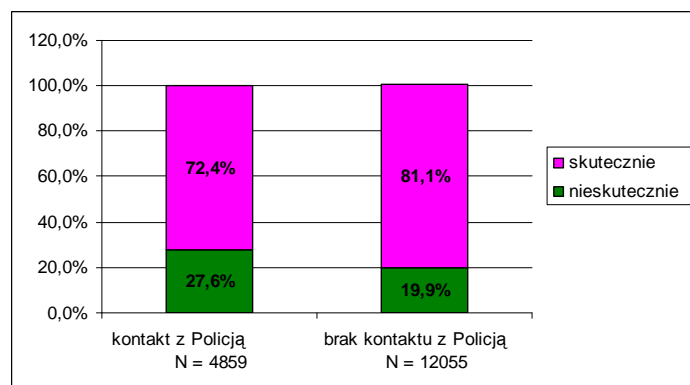
JAK OSOBISTE KONTAKTY Z POLICJĄ WPLYWAJĄ NA POCZUCIE BEZPIECZEŃSTWA ORAZ OCENĘ PRACY POLICJI?

Wykres 13. Wpływ osobistych kontaktów z Policją na poczucie bezpieczeństwa

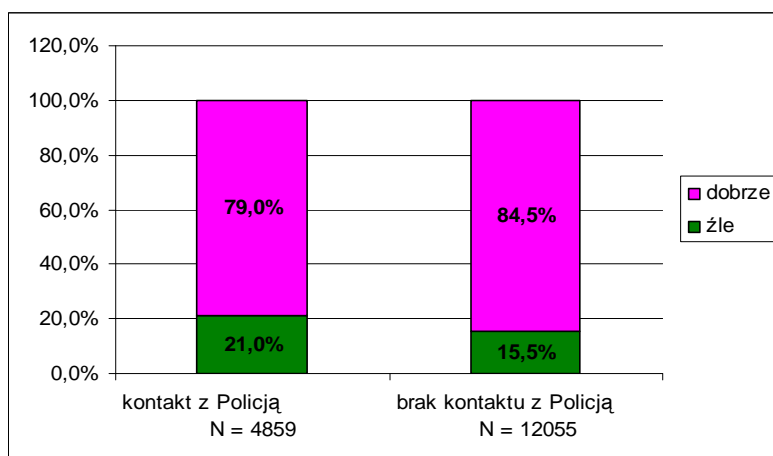
Osobiste kontakty z Policją nie wpływają istotnie na poczucie bezpieczeństwa respondentów – odpowiedzi w obu przypadkach są zbliżone (81,6% i 83,2%).

Wykres 14. Wpływ osobistych kontaktów z Policją na ocenę skuteczności Policji w walce z przestępczością

Osoby, które miały kontakt z Policją gorzej oceniają jej skuteczność w walce z przestępczością niż osoby, które osobistego kontaktu nie miały. (27,6%) osób, które miały kontakty z Policją wystawia złe oceny skuteczności Policji, a osoby, które nie miały bezpośredniego kontaktu, wynosi 19,9%.

Wykres 15. Wpływ osobistych kontaktów z Policją na ocenę pracy policjantów

Osoby, które miały kontakt z Policją nieco gorzej oceniają pracę policjantów niż osoby, które nie miały osobistego kontaktu z Policją (21,0% względem 15,5%).

V EDYCJA KONKURSU**"POLICJANT, KTÓRY MI POMÓGŁ" JUŻ TRWA!**

Zgłoszenia w ramach obecnej edycji przyjmowane będą do 31 maja 2012 roku

Konkurs pod nazwą **"Policjant, który mi pomógł"** służy wyróżnieniu policjantów, którzy w szczególny sposób działają na rzecz ochrony ofiar przemocy domowej. Organizowany jest przez Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie "Niebieska Linia" i Instytut Psychologii Zdrowia.

Patronat nad tym projektem objął Komendant Główny Policji.

Celem konkursu jest:

- promowanie postaw i umiejętności dobrze służących ochronie ofiar przemocy w rodzinie;
- podkreślenie roli policjantów w systemie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- wsparcie policjantów podejmujących wzorowe działania i osobiście zaangażowanych w pomoc osobom krzywdzonym;
- zwiększenie motywacji policjantów do podejmowania skutecznych działań w tym obszarze.

Kandydatów do konkursu mogą zgłaszać osoby prywatne oraz przedstawiciele organizacji i instytucji. Zgodnie z regulaminem konkursu zgłoszeń nie mogą dokonywać policjanci, ani inni pracownicy jednostek Policji.

Formularze (z podaniem danych zgłaszającego, policjanta, którego chce się wyróżnić oraz z uzasadnieniem wyboru kandydata) można nadsyłać za pomocą poczty elektronicznej

(www.policjant.niebieskalinia.pl/formularz.php)

lub tradycyjnie, na adres:

„Niebieska Linia”, ul. Korotyńskiego 13,
02-121 Warszawa)

Kapituła konkursu nagradza wyłącznie funkcjonariuszy pozostających w służbie czynnej.

Ważną rolę w procesie wyboru „Policjanta, który mi pomógł” odgrywa wyczerpujące uzasadnienie zgłoszenia kandydata. Szczególną uwagę Kapituła zwraca na wysokie zaangażowanie policjanta w przeciwdziałanie przemocy domowej.

W skład Kapituły konkursowej wchodzi przedstawiciele: Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”, Biura Prewencji Komendy Głównej Policji oraz laureaci konkursu z lat poprzednich.

Członkowie Kapituły konkursu w terminie do **24 czerwca 2012 roku** dokonają oceny zgłoszeń kandydatów według następujących kryteriów i metodologii:

- szczegółowa analiza uzasadnień zawartych w formularzach zgłoszeniowych, ze szczególnym uwzględnieniem zaangażowania kandydatów w działania na rzecz wdrażania w środowiskach lokalnych systemowych rozwiązań mających na celu przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz ich doświadczenie w pracy na rzecz pomocy ofiarom dotkniętym sytuacją przemocową,
- liczba zgłoszeń dotyczących danego kandydata, przy czym kryterium to nie będzie stanowić decydującego elementu oceny,

- członkowie Kapituły reprezentujący organizatora i Komendanta Głównego Policji głosują na dowolną liczbę zgłoszeń, przy czym docelowo do wyróżnienia wytypowanych zostaje 10 laureatów.

- spośród finałowej dziesiątki członkowie Kapituły w pełnym składzie wyłonią pięciu laureatów przyznając poszczególnym kandydatom pułę po 5 punktów (podział punktów jest dowolny).

Wyróżnienia mają charakter równorzędny, nie podlegają kategoryzacji.

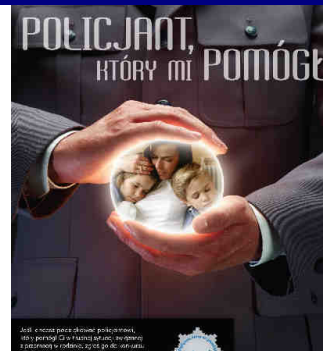
Przewodniczący Kapituły w terminie do dnia **30 czerwca** sporządzi protokół z przebiegu konkursu, a także dokona ogłoszenia wyników na stronach internetowych Organizatora oraz www.policja.pl oraz za pośrednictwem mediów.

Wyróżnieni policjanci otrzymają nagrody rzeczowe w postaci statuetek oraz nagrody finansowe. Fundatorem statuetek jest Instytut Psychologii Zdrowia PTP, a nagród finansowych Komendant Główny Policji.

Wręczenie nagród będzie miało uroczystą oprawę i odbywać się będzie zgodnie ze scenariuszem wpisującym się w harmonogram obchodów Święta Policji.

W dotychczasowych konkursach wyróżniono już 20 policjantów.

Opracowała B.P.

Formularz zgłoszeniowy ogólnopolskiego konkursu „POLICJANT, KTÓRY MI POMÓGŁ”

1. Informacje o kandydacie:

Imię i nazwisko kandydata (osoby zgłaszanej do konkursu)

Nazwa miejsca pracy kandydata (komenda, stanowisko, stopień)

Adres miejsca pracy kandydata:

2. Dane osoby zgłaszającej:

Imię i nazwisko osoby zgłaszającej

Miejsce zamieszkania:

Dane kontaktowe

3. Uzasadnienie zgłoszenia

– osiągnięcia kandydata w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie (max. 1000 znaków)

4. Wyrażenie zgody na przetwarzanie danych osobowych

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych przez Instytut Psychologii Zdrowia Polskiego Towarzystwa Psychologicznego z siedzibą przy ulicy Gęślarskiej 3, 02-412 w Warszawie, celem przeprowadzenia konkursu pt. „Policjant, który mi pomógł”.

Oświadczam, że zostałam/em poinformowana/y o dobrowolności podania tych danych, o prawie wglądu do tych danych oraz do ich poprawiania (zgodnie z Ustawą z dnia 24 września 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz niektórych innych ustaw). Powyższe dane nie będą użyte w innych celach.

Policjant w sądzie

– w czasie służby czy w dniu wolnym?

Stawiennictwo policjanta w sądzie w charakterze świadka w związku z pełnieniem służby w Policji jest czasem służby, także w czasie wolnym.

Niezbędne jest oczywiście odpowiednie udokumentowanie faktu obecności i czasu spędzonego tam przez funkcjonariusza – takie stanowisko zajęło Biuro Prawne KGP, dodając, że należy wyraźnie odróżnić sytuację policjanta, w której składa zeznania przed sądem w związku z pełnieniem służby w Policji, od tej, w której występuje prywatnie, a składane przez niego zeznania nie pozostają w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych.

Omawiane zagadnienie regulują: art. 33 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2001 r. w sprawie rozkładu czasu służby policjantów. Zgodnie z art. 33 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, czas pełnienia służby policjanta jest określony wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.

Ustaloną normą czasu pełnienia służby policjanta jest 40-godzinny tydzień pracy w 3-miesięcznym okresie rozliczeniowym (art. 33 ust. 2). W zamian za czas służby przekraczający tę normę policjantowi udziela się czasu wolnego od służby w tym samym wymiarze, albo może mu być przyznana rekompensata pieniężna (art. 33 ust. 3 ustawy o Policji). W powołanym zaś wyżej rozporządzeniu MSWiA określono m.in. przypadki przedłużenia czasu służby ponad ustaloną normę

oraz sposób pełnienia przez policjantów dyżurów domowych.

Zgodnie § 8 ust. 2 rozporządzenia przedłużenie czasu służby następuje na polecenie kierownika komórki organizacyjnej, w której policjant pełni służbę.

O wydanym poleceniu kierownik zawiadamia przełożonego właściwego w sprawach osobowych.

Policjant, który otrzymuje polecenie przełożonego stawienia się w miejscu pełnienia służby w dniu wolnym od służby i wykonuje to polecenie, ma prawo do czasu wolnego w tym samym wymiarze, jeżeli został mu przedłużony czas służby (§ 9 ust. 1 powołanego rozporządzenia).

Z kolei, za czas dyżuru domowego nie udziela się czasu wolnego, chyba że policjant na polecenie przełożonego wykonywał w tym czasie czynności służbowe. Wtedy za czas wykonywania tych czynności udziela mu się czasu wolnego (§ 14 ust. 4). W czasie dyżuru domowego policjant przebywa w miejscu zamieszkania lub innym miejscu uzgodnionym z kierownikiem komórki organizacyjnej (§ 14 ust. 2 powyższego rozporządzenia). Podczas dyżuru domowego policjant nie pełni służby, nie jest nawet fizycznie obecny w jednostce organizacyjnej Policji, choć może w każdej chwili - na polecenie przełożonego - zacząć wypełniać swoje zadania i obowiązki służbowe. Samo pełnienie dyżuru domowego przez policjanta nie stanowi czasu służby.

Dlatego stwierdzenie, że udział policjanta w charakterze świadka w związku z pełnieniem służby w Policji na rozprawie w sprawie karnej, ale również cywilnej (gdy sprawa związana jest np. z odpowiedzialnością odszkodowawczą Skarbu Państwa - organu Policji w związku z art. 417 kodeksu cywilnego) w dniu wolnym od służby nie może być wliczany do czasu służby, gdyż nie jest wykonywaniem czynności w interesie służby, należy uznać za niezasadne.

Do istoty stosunku służbowego policjanta należy ochrona bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymywanie bezpieczeństwa i porządku publicznego, co z oczywistych względów może wiązać się z ciężącym na nim służbowym obowiązkiem częstego występowania jako policjant w charakterze świadka w postępowaniu karnym, gdyż co do zasady policjant składa zeznania przed sądem w związku z pełnieniem służby w Policji, a nie jako osoba prywatna. Składanie przez policjanta zeznań przed sądem karnym z reguły wiąże się zatem bezpośrednio z wykonywaniem zadań służbowych, a wręcz stanowi dalsze realizowanie tych zadań.

Należy jednakże wyraźnie odróżnić sytuację policjanta, w której składa zeznania przed sądem w związku z pełnieniem służby w Policji, od sytuacji, w której występuje tam prywatnie, a składane przez niego zeznania nie pozostają w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych.

Stawienie się policjanta w sądzie w charakterze świadka w związku z pełnieniem służby w Policji jest czasem służby, także w czasie wolnym (oczywiście po odpowiednim udokumentowaniu faktu obecności i czasu spędzonego w sądzie). Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w przepisach regulujących należności świadków w postępowaniu sądowym. Zgodnie bowiem z art. 8 nadal obowiązującego dekreту z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym, przepisów art. 2-7 (regulujących należności świadków) nie stosuje się do świadków pozostających w czynnej

służbie państwowej, cywilnej lub wojskowej, jeżeli powołani zostali do zeznawania w związku z pełnieniem służby.

Odnosnie przepisu § 9 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 września 2002 r. w sprawie szczegółowych praw i obowiązków oraz przebiegu służby policjantów stanowiącego, iż policjanta zwalnia się od zajęć służbowych w przypadku wezwania do stawienia się przed organem właściwym w sprawach powszedniego obowiązku obrony, Policją, prokuraturą, organem prowadzącym postępowanie administracyjne, sądowe lub w sprawie o wykroczenie - w charakterze strony lub świadka - w postępowaniu prowadzonym przed tymi organami, to nie jest, on sprzeczny z powyższymi wywodami i nie przesądza o tym, iż stawienie się policjanta w sądzie w charakterze świadka w związku z pełnieniem służby w Policji nie jest czasem służby, także w czasie wolnym.

www.isp.policja.pl

Wypłata "mundurówki"

**Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
potwierdziło zarezerwowanie
środków finansowych na wypłatę
równoważnika pieniężnego
w zamian za umundurowanie
dla policjantów.
W związku z tym
Komendant Główny Policji
podjął decyzję,
że wypłata "mundurówki" powinna
rozpocząć się
od 16 kwietnia 2012 roku.**

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W OSTRÓDZIE

PRZY WSPÓŁPRACY Z OSTRÓDZKIM KLUBEM KYOKUSHIN KARATE ORGANIZUJE:

BEZPŁATNY KURS SAMOOBRONY DLA KOBIET

START ZAJĘCIA
25-04-2012 ŚRODA GODZ. 18:00
GODZ. 18:00 PIĄTEK GODZ. 17:00

PROGRAM

TECHNIKI SAMOOBRONY
OBRONA PRZED NAPASTNIKIEM
PIERWSZA POMOC PRZEMIEDYCYNA
ZAJĘCIA Z PSYCHOLOGIEM POLICYJNYM

TEL. 606 922 044
606 922 048

MIEJSCE TRENINGU:

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 4, UL. KOŚCIUSZKI 14, 14-100 OSTRÓDA

GAZETA
OSTRÓDZKA

Ostródzcy policjanci zapraszają na

policyjny kurs samoobrony dla kobiet

Ostródzcy policjanci wspólnie z Ostródzkim Klubem Kyokushin Karate zapraszają panie na kurs samoobrony, który rozpocznie się 25 kwietnia 2012 roku o godzinie 18.00 w Szkole Podstawowej nr 4 przy ul. Kościuszki 14 w Ostródzie.

Zajęcia umożliwią kursantkom poznanie prostych technik samoobrony oraz wiedzy i umiejętności z zakresu pierwszej pomocy.

W trakcie kursu, składającego się z dziesięciu spotkań, będzie również okazja do rozmowy z policyjnym psychologiem, a wszystko po to, aby panie czuły się bezpiecznie i były pewne siebie.

Rozpoczynający się za kilkanaście dni kurs, nad którym patronat objął Urząd Miasta w Ostródzie, już teraz cieszy się ogromnym zainteresowaniem. Podczas szkolenia, które poprowadzą wykwalifikowani instruktorzy - na co dzień służący w szeregach ostródzkiej Policji - panie nauczą się różnego rodzaju dźwigni oraz kopnięć, które pozwolą na skuteczną obronę przed napastnikiem. Policyjny psycholog przedstawi uczestniczkom sposoby postępowania w sytuacjach zagrożenia. W trakcie kursu - pod okiem policyjnego instruktora - panie będą miały również możliwość sprawdzenia swoich sił na strzelnicy.

Wszystkie chętne panie zapraszamy na rozpoczęcie kursu 25.04.2012 r. o godzinie 18.00 do Szkoły Podstawowej nr 4 przy ul. Kościuszki 14 w Ostródzie.

sierż. sztab. Bożena Bujakiewicz

numer 62 (3/14)

Informator

Informator

PROJEKT I SKŁAD PUBLIKACJI PT. „INFORMATOR”- BOŻENA PRZYBOROWSKA
TELEFON: 89-522-54-41